

سرو د محبت

تشيد المحبة
إِنْ كُنْتَ أَتَكْلُمُ بِالْسِّيَّةِ النَّاسِ وَالْمَلَائِكَةِ وَلَكِنْ لَيْسَ لِي
مَحَبَّةٌ، فَقَدْ صَرْتُ نُخَاسًا يَطْنَأُ أَوْ صَنْجَارَيْنَ.² وَإِنْ كَانْتُ
لِي بِيُوهَةٍ وَأَغْلَمُ حَمْيَعِ الْأَسْرَارِ وَكُلُّ عِلْمٍ وَإِنْ كَانَ لِي
كُلُّ الْإِيمَانِ حَتَّى أَنْقُلُ الْجَنَّالَ وَلَكِنْ لَيْسَ لِي مَحَبَّةً،
فَأَقْسَمْتُ سَيْنَا.³ وَإِنْ أَطْعَمْتُ كُلَّ أَمْوَالِي وَإِنْ سَلَّمْتُ
جَسَدِي حَتَّى أُحْتَرِقَ وَلَكِنْ لَيْسَ لِي مَحَبَّةً، فَلَا أَنْتَفِعُ
سَيْنَا.

⁴ الْمَحَبَّةُ تَنَاهٍ وَتَرْفُقُ، الْمَحَبَّةُ لَا تَحْسِدُ، الْمَحَبَّةُ لَا تَنْهَاخِرُ وَلَا تَنْتَهِي⁵ وَلَا تَقْبِحُ وَلَا تَطْلُبُ مَا لِنَفْسِهَا وَلَا تَحْتَدُ⁶ وَلَا تَنْطِلُ السُّوَءُ وَلَا تَقْعُدُ⁷ يَالِإِيمَانِ لَنْ تَقْعُدُ بِالْحَقِّ وَتَحْتَمِلُ كُلَّ شَيْءٍ وَتَصْدِقُ كُلَّ شَيْءٍ وَتَرْجُو كُلَّ شَيْءٍ وَتَصْبِرُ عَلَى كُلَّ شَيْءٍ.⁸ الْمَحَبَّةُ لَا تَسْقُطُ أَبَدًا، وَأَمَّا النِّسَاءُ فَتَسْبِطُ الْمَسْبِطُ الْأَلِيسَتِيَّةَ فَسِتَّنَهِيَّ وَالْعِلْمُ فَسِيْطَلُ. لَاتَّنا
نَعْلَمُ بَعْضَ الْعِلْمِ وَنَسْبَّا بَعْضَ النِّسَيَّةِ،¹⁰ وَلَكُنْ مَنِ جَاءَ الْكَامِلُ فَجِينَدٌ يُبَطِّلُ مَا هُوَ بَعْضٌ.¹¹ لَمَّا كُثُرَ طَفْلٌ كَطَافِلٍ كُنُثُ أَكْلَمُ وَكَطَافِلُ كُنُثُ أَفْطَنُ وَكَطَافِلُ كُنُثُ أَفْتَكُرُ، وَلَكُنْ لَمَّا صَرُثَ رَجُلًا، أَطْلَبُ مَا لِلطَّلْلِ. فَإِنَّا نَنْسُطُرُ الآنِ فِي مِرَآةٍ فِي لُغْزٍ لَكُنْ حِينَدٌ وَجْهًا لَوْحِهِ، الآنُ أَعْرُفُ بَعْضَ الْمَعْرَفَةِ، لَكُنْ حِينَدٌ سَاعِرُ كَمَا عَرِفْتُ.¹³ أَمَّا الآنَ فَيَبْتَسِطُ الْإِيمَانُ وَالرَّجَاءُ وَالْمَحَبَّةُ، هَذِهِ اللَّلَّةُ، وَلَكُنْ أَعْظَمُهُنَّ الْمَحَبَّةَ.

اگر به زیانهای مردم و فرشتگان سخنگویم و محبت^۱ نداشته باشم، مثل نحاس صدادهنده و سنج فغان کنده شده‌ام.^۲ و اگر نبوت داشته باشم و جمیع اسرار و همه علم را بدانم و ایمان کامل داشته باشم به حدی که کوهها را نقل کنم و محبت نداشته باشم، هیچ هستم.^۳ و اگر جمیع اموال خود را صدقه دهم و بدن خود را بسپارم تا سوخته شود و محبت نداشته باشم، هیچ سود نمی‌برم.^۴ محبت حلیم و مهریان است؛ محبت حسد نمی‌برد؛ محبت کبر و غرور ندارد.^۵ اطوار ناپسندیده ندارد و نفع خود را طالب نمی‌شود؛ خشم نمی‌گیرد و سوءظن^۶ ندارد؛ از ناراستی خوشوقت نمی‌گردد، ولی با راستی شادی می‌کند؛ در همه چیز صبر می‌کند و همه را باور می‌نماید؛ در همه حال امیدوار می‌باشد و هر چیز را متحمل می‌باشد.^۷ محبت هرگز ساقط نمی‌شود و اماً اگر نبوتها باشد، نیست خواهد شد و اگر زیانها، انتها خواهد پذیرفت و اگر علم، زایل خواهد گردید.^۸ زیرا جزئی علمی داریم و جزئی نبوت می‌نمایم،^۹ لکن هنگامی که کامل آید، جزئی نیست خواهد گردید.^{۱۰} زمانی که طفل بودم، چون طفل حرف می‌زدم و چون طفل فکر می‌کردم و مانند طفل تعقل می‌نمودم. اماً چون مرد شدم، کارهای طفلانه را ترک کردم.^{۱۱} زیرا که الحال در آینه بطور معماً می‌بینیم، لکن آن وقت خواهم شناخت، چنانکه نیز معرفتی دارم، لکن آنوقت خواهم شناخت، چنانکه نیز شناخته شده‌ام.^{۱۲} و الحال این سه چیز باقی است، یعنی ایمان و امید و محبت. اماً بزرگتر از اینها محبت است.